N°. 3684. **DE TIJD.** 1859.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00; voor de buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD."

VRIJDAG 17 JUNIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 16 Junij.

Wie vooral van den oorlog in Italië persoonlijke voordeelen hoopt te behalen is de Koning van Sardinië. Zoo hij ten strijde is gegaan om de Oostenrijkers uit Italië te verdrijven was het vooral om zijn gebied uit te breiden. Hij noemt zich de eerste soldaat in den vrijheidsoorlog, en volgens de berigtgevers van de slagvelden vecht hij ook als een soldaat. Met het zwaard in de hand verovert hij de gewesten, waar het dwangjuk van Oostenrijk zal moeten wijken voor zijn verlicht en vrijgevig bestuur. En terwijl hij dus de Italianen ter overwinning leidt hebben er in andere streken bewegingen plaats, door den *Moniteur* »vreedzame omwentelingen" genoemd, welke hem als Koning uitroepen. Te Milaan is een Sardiniesch kommissaris aangesteld om die hoofdstad en Valtelline in zijn naam te bestieren. Het voorloopig bewind in Toskane, Massa-Carrara en Parma vraagt zijn bevelen. Sedert de Oostenrijkers Ferrara verlieten, en uit Ancona een gedeelte, zooal niet het geheel, hunner troepen lieten wegtrekken, ontrukten ook Bologna, Forli, Imola en Faënza zich aan het wereldlijk gezag des pausen en stelden zich mede onder den schepter van Viktor Emmanuel. Binnen drie maanden is dus zijn rijk bijna verdriedubbeld. Sardinië, het Milanesche, Valtelline, Toskane, Parma, Massa-Carrara, de Romagna — ziedaar het ruime gebied, waarin hij thans heerscht. De stoutste droomen van graaf Cavour zijn vervuld. De zesde groote mogendheid is opgerigt en welligt zullen haar grenzen zich nog verder uitbreiden. Voorloopig is het eenige vraagstuk welke er de [illegible]d van zijn zal, Milaan of Turijn, doch dit [illegible] beslist, want niet onmogelijk rekent men het dat Rome en Venetië, en misschien ook Napels, weldra naar die eer zullen mededingen. Zoo schitterend is het lot dat de oorlog en de omwenteling aan den Koning van Sardinië hebben bereid.

Alles heeft echter een keerzijde en dus ook de fortuin van Viktor Emmanuel. Wanneer men de zaak eenigzins van naderbij beschouwt, verschijnen velen der opgenoemde feiten in een minder glansrijk licht. Het is niet moeijelijk, vooral in de tegenwoordige dagen van spanning, om in elke Italiaansche stad een hoop gepeupel op de been te brengen, dat door de Sardinische agenten betaald, en bijgestaan door een aantal onnoozelen, dat de demonstratie voor goede munt opneemt, luidkeels *e viva Vittore Emanuele* roept, en nog minder moeijelijk om daarna in de officieële *Gazetta Piemontese* te laten drukken dat »het volk" of »de natie" den koning van Sardinië heeft gehuldigd. Voor eenige lires meer zouden dezelfde vaderlanders Nena Sahib koning maken, en al zwegen dan de dupes, die nu met hen schreeuwen; hun stemmen klinken luid genoeg om met goed gevolg voor die »der natie" of van »het volk" te kunnen gelden.

Maar al valt het niet moeijelijk zulke demonstratiën, zoodra de troepen en de policie de hielen geligt hebben, uit te lokken, het valt des te moeijelijker om in het rustig bezit te blijven van hetgeen door die keelen verkregen is. De volksbewegingen van genoemden aard bijvoorbeeld, die in de Romagna hebben plaats gevonden, brengen Viktor Emmanuel's keizerlijken bondgenoot in een moeijelijken toestand. Immers hij heeft beloofd, dat de Paus en zijn bezittingen geen schade lijden zouden; zijn gezant en generaal te Rome hebben daarvan de plegtigste verzekeringen gegeven, en zijn minister van Eeredienst heeft aan de Fransche prelaten in zijn naam hetzelfde verklaard. Wat kan hij nu anders doen, [illegible] niet reeds heden het woord, gisteren [illegible], wil schenden, dan de geestdrift voor [illegible] Ancona en Ferrara ontstaan, den [illegible] zijn krijgsmagt op te zetten? Een taljon [illegible] generaal Goyon uit Rome afgezonden, zou daarvoor voldoende zijn. Doch gesteld dat dit geschiedt, in welke [illegible] verhouding geraakt hij dan tegenover zijn [illegible] bondgenooten, Victor Emmanuel en de algemeene [illegible]nsche omwenteling!

Immers [illegible] in Florence geoorloofd is, den Koning van Sardinië uit te roepen, en de neef des Keizers zelf in een proklamatie de Florentijnen over hun edele en roemrijke houding prijst, waarom zouden de bewoners van Imola, Forli en Faenza dat voorbeeld niet mogen volgen? Zijn zij ook geen Italianen? Zoowel aan hen als aan hun vrienden in Toskane en Parma zal het zeer moeijelijk vallen te begrijpen, waarom ten hunnent de Fransche bajonnetten zouden komen bedwingen wat zij te Florence begunstigen, en waarvoor zij in Lombardijë vechten.

Dit is de eerste moeijelijkheid, die zich bij het Italiaansche vraagstuk reeds nu voordoet, doch er zijn er nog anderen. Wij hebben voor ons liggen een nommer van *Le Nord*, een blad dat Russiesch-Fransch-gezind en in merg en been anti-Oostenrijksch is. Dit blad leest, op grond van een brief uit Florence ontvangen, den Toskaners duchtig de les. Immers het blijkt dat buiten de partij, die het voorloopig bewind steunt en verrukt is over de proklamatie van prins Napoleon, daar nog twee andere partijen bestaan, welke haar eigen weg gaan, en waarvan een zelfs, tot bittere verontwaardiging van den *Nord*, den verjaagden groothertog op zijn troon wil herstellen. Men ziet hieruit, dat de algemeene geestdrift voor Viktor Emmanuel talrijke uitzonderingen telt, welke, ware er het Fransche leger niet, nog duidelijker aan het licht zouden komen.

In het Milanesche en in Valtelline vertoont zich veel krachtiger een dergelijk verschijnsel. Wij hebben er het eerst gewag van gemaakt gevonden in een anti-Oostenrijksch-gezind blad en hechten er daarom des te meer aan. Milaan heeft zich gehaast adressen van gehechtheid Viktor Emmanuel aan te bieden, maar in dat groote gedeelte des lands, waar Garribaldi heeft gezegevierd, is men minder Sardiniesch-gezind. Het geheele land tusschen Lecco, Monza en Bergamo behoort thans aan het opperhoofd der vrijscharen, die er als meester heerscht en de bevolking leidt, waarheen hij wil. Dit heeft geen gevaar, merkte dezer dagen een Parijsche korrespondent, die een warm voorstander is der Italianen, van de *Indépendance* aan, want Garribaldi is in allen gevalle niets meer dan de bevelhebber van een legerkorps onder het opperbevel van den Sardinischen Koning. Intusschen drijft die ondergeschikte bevelhebber zaken voor eigen rekening, en hij is thans reeds sterk genoeg om zijn eigen weg te gaan. Hierin zit de kiem van een tweede groote moeijelijkheid voor den Keizer van Frankrijk; want de tijd kan komen dat Garribaldi, met wien de omwentelings-partij in geheel Italië liever te doen heeft dan met een gekroond hoofd, magtiger wordt dan de Koning, van wien men zich verbeeldt dat de revolutionnairen hem na de zege even gedwee zullen volgen als er voor, toen hij hun werk deed.

Het is of Keizer Napoleon de mogelijkheid van zulk een eventualiteit voorzag, toen hij in zijn proklamatie, te Milaan uitgevaardigd, verkondigde dat hij gekomen was om den vreemdeling uit Italië te verdrijven en de orde te handhaven.

Zeker is het dat wanneer het laatste noodzakelijk worden zal, de Keizer alleen het zal moeten doen. Viktor Emmanuel en zijn leger vechten als leeuwen; die roem komt hun ten volle toe, en hun ongemeene dapperheid verschaft hun de eer, dat de Franschen hen aan de spits plaatsen, waar het vijandelijk vuur het hevigst is. Wanneer dit nog eenigen tijd zoo voortgaat zullen de Sardiniërs zich met laauwerkransen kunnen bedekken, maar de meeste schedels, waarvoor die bestemd zijn, zullen niet in de gelederen, maar op de slagvelden achter hun rug, gezocht moeten worden. Inderdaad, als de oorlog blijft duren, zal weldra het leger van Viktor Emmanuel tot zulk een klein hoopje geslonken zijn, dat Garribaldi, die op het terrein zijner overwinningen zijn vrijscharen gedurig aanvult en vermeerdert met opstandelingen uit het land zelf, een grootere troepenmagt aanvoert dan de Koning, die dan geheel en al van zijn Franschen bondgenoot zal afhangen. Wil de Keizer de sympathie der Italianen niet van zich vervreemden, dan zal hij zich verpligt zien met Garribaldi, dat wil zeggen met de magtige partij der Italiaansche omwenteling af te rekenen, en of de oogmerken van deze nu wel juist in het gelid staan met de belangen van Koning Viktor Emmanuel, valt op goede gronden te betwijfelen.

Men ontwaart dat het verschiet voor hem, wien zijn aanhangers reeds den titel van Koning van Italië geven, niet overal rooskleurig is.

[illegible] begrijpt de *Utrechtsche Courant* de bewegingen der Oostenrijksche legers. Algemeen denkt men dat Giulay den slag van Magenta verloren heeft, wijl de Franschen door een even behendige als stoute wending hun vijand, die een aanval op zijn linkervleugel verwachtte, eensklaps aan den regtervleugel aangrepen, waardoor twee korpsen der Oostenrijkers buiten het gevecht bleven, en deze dus op het punt van den slag in de minderheid waren. Dit altans schijnt de waarheid, als men aanneemt dat zoowel het rapport van Mac-Mahon als dat van Giulay het gebeurde met juistheid heeft gemeld.

De *Utrechtsche Courant* is echter van oordeel dat de Oostenrijksche veldheeren »van hun schoone en krachtvolle legers geen voldoend gebruik weten te maken." Zoo echter generaal Hess aan het hoofd stond, meent het blad, zou het beter gaan, maar deze blijft op den achtergrond omdat hij Protestant is. »Als dat de reden is," redeneert het verder, »dan mag men Oostenrijk en zijn Keizer dubbel beklagen!"

Wij voor ons beklagen een blad, genoodzaakt voor een publiek te schrijven, dat met zulke mededeelingen en beschouwingen gediend is. Hoe, de Keizer van Oostenrijk heeft het in zijn magt overwinnaar te zijn, en hij laat een gedeelte van zijn land aan den vijand en de omwenteling ten prooi, liever dan de zegepraal te behalen door middel van een grijzen veldheer, die altijd zijn vertrouwen genoten heeft, en thans zijn voorname raadsman is, wijl deze een andere godsdienst dan hij belijdt!

Met de Pinksterdagen zijn langs den Nederlandschen Rijnspoorweg vervoerd 22,625 reizigers.

Blijkens berigt van Zijner Majesteits konsul-generaal te Genua is door de Sardinische regering verklaard, dat steenkolen door haar niet als oorlogskontrabande beschouwd worden.

Ter kaasmarkt van heden waren de prijzen als volgt: Goudsche ƒ 15½ a ƒ 16; idem geschept ƒ 11 a ƒ 14.

EERSTE KAMER.

Zitting van Woensdag, 15 Junij.

Heden zijn ingekomen de navolgende door de Tweede Kamer aangenomen wetsontwerpen:

1°. een tot zamenblijving der miliciens van het Limburgsche Bondskontingent;

2°. een tot verhooging van hoofdstuk X der Staatsbegrooting voor 1859 (zamenblijving der miliciens van het Limburgsche kontingent voor het D[illegible]ondsleger);

3°. een tot zamenblijving [illegible]ens der ligtingen van 1856 en 1857.

4°. een tot verhooging van hoofdstuk [illegible] der Staatsbegrooting voor 1859, (buitengewoon bijeenblijven van een deel der militie);

5°. twaalf tot naturalizatie van F. Engelken en elf anderen;

6°. een tot vaststelling van de raming van uitgaven, voor verstrekkingen door het Depart. van Oorlog, dienst 1858 en 1859, en

7°. een tot onteigening van percelen voor den aanleg eener nieuwe haven te Zwartewaal.

'S GRAVENHAGE, 15 Junij. De baron d'André, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Z. M. den Keizer der Franschen bij het Ned. Hof, is heden van zijne buitenlandsche reis in deze rezidentie teruggekeerd.

— Naar men verneemt heeft Z. M. eene wijziging gebragt in de bestaande funktiën van het personeel van de geneeskundigen dienst der landmagt en het personeel van de militaire veterinaire dienst; zijnde de eerste formatie met 2 officieren van gezondheid en de laatste

met een paardenarts derde klasse vermeerderd, bestemd voor het 5e regiment dragonders.

SCHEVENINGEN, 16 Junij. Gisteren namiddag is alhier de eerste haring aangebragt door de bomschuit *Adriana Wilhelmina*, stuurman Arie Meeuwenoord, reeders de heeren M. M. Teeuwisse en L. van der Lubbe. De vangst bestaat uit ongeveer 7 ton. Heden zijn de gebruikelijke geschenken aan de leden van het koninklijk Huis, aan de ministers en hooge ambtenaren en autoriteiten aangeboden.

ROTTERDAM, 15 Junij. Heden werd hier per scheepsgelegenheid van Antwerpen aangebragt het kolossale marmerblok, bestemd voor het standbeeld van Neêrlands volksdichter Tollens, en overgebragt naar het atelier van den heer Strackee, wien de vervaardiging daarvan is opgedragen.

ARNHEM, 14 Junij. Door het departement van Oorlog is een voorschrift vastgesteld voor de behoorlijke verpleging der zieken in de ambulance van de vereenigde tirailleurs-kompagnie en het personeel van de normaal-schietschool, welke van 1 Julij tot 1 Oktober in de legerplaats te Millingen zullen kamperen. Het toezigt over de ambulance is door gemeld departement opgedragen aan den majoor Staring, van het 8e reg. infanterie, kommandant der kamperende troepen; zijnde verder bepaald dat, in geval van plaatsgebrek in gemelde ambulance, een zeker aantal lijders naar de infirmerie te Amersfoort zal worden gezonden; zullende tot laatstgemeld einde voor het vervoer dier zieken de noodige ziekenwagens met manschappen van het regiment veld-artillerie in de legerplaats aanwezig zijn.

DEVENTER, 14 Junij. Van het 1, 2 en 3 regiment dragonders, respektivelijk in garnizoen te Arnhem, Haarlem en 's Gravenhage, zijn gezamenlijk een zestigtal vrijwilligers en kavaleristen overgeplaatst bij het 5 regiment dragonders alhier in garnizoen, en dit wel ter aanvulling van het Limburgsch bondskontingent. Gemelde manschappen zullen eerstdaags hier aankomen en met hunne paarden in de sterkte van laatstgemeld korps worden opgenomen.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 15 Junij. De Oostenrijkers trekken achter de Oglio terug; de legers der geallieerden zetten hunne vooruitgaande beweging voort. Een Oostenrijksch korps is van Ancona naar Pesaro vertrokken en wordt naar den beneden Po gedirigeerd, om zich met de troepen op Venetiaansch gebied te vereenigen. Het is nog niet zeker, dat Ancona geheel is ontruimd. Modena en Brescello zijn van de Oostenrijkers bevrijd. Forli, Faenza, Imola en andere gemeenten van de Romagna hebben zich verklaard ter gunste van de nationale zaak.

— Naar men verneemt moet de Keizer van Rusland aan Keizer Napoleon en Koning Viktor Emmanuel, door middel van den Russischen gezant te Turijn, zijne gelukwenschen hebben doen aanbieden, bij gelegenheid van de bij Magenta op de Oostenrijkers behaalde overwinning.

— 16 Junij. De *Moniteur* bevat de benoeming van generaal Letang tot opperbevelhebber ad interim over de diviziën van het Oosten en die van generaal Carrelet tot opperbevelhebber over de diviziën van het Westen.

LONDEN, 16 Junij. Het ministerie is nog niet volledig. Als zeker kunnen de volgende benoemingen worden [illegible] medegedeeld: Palmerston, eerste minister; Russell, [illegible] Zaken; Gladstone, Financiën; Wood, Indië; Lewis, Binnenlandsche Zaken.

— De *Morning-Post* zegt, dat het ministerie thans is gevormd; de lijst zal heden aan de goedkeuring der Koningin worden [illegible]orpen.

De *Times* geeft de volgende lijst van het ministerie: Campbell, groot-kanselier; Gladstone, financiën; Lewis, Binnenl. Zaken; Wood, Indië; Bethel, solicitor; Cockburn, onder-kanselier; Newcastle, koloniën; Sommerset, marine; Hall [illegible]rken.

WEENEN, 16 Junij. Het *Reichsgesetzblatt* bevat eene verordening, houdende, dat gedurende den oorlog de rentebetaling der nationale schuld niet in klinkende munt, maar in banknoten met opgeld zal geschieden, welk opgeld tot einde September op 25 pCt. is vastgesteld. De betaling van in- en uitgaande regten, zoomede van belasting in coupons van de nationale schuld, blijft onveranderd bestaan. Het is ook vergund betaling te bewerkstelligen in Staats-obligatiën, die na vijf jaren, te rekenen van den vervaldag der coupons, met rente op rente tegen 128 van 100 gulden tegen klinkende munt worden uitgewisseld.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 15 Junij. Op dit oogenblik is een ged[illegible] der voor de Adriatische Zee bestemde vloot onderweg. Het overige zal volgen. Die vloot bestaat uit liniesche-pen, stoomfregatten, kanonneerbooten en drijvende batterijen; deze laatste, die weinig diepgang hebben, zijn bijzonder geschikt om aan de kust van Venetië te ageren. Tegen het vijandelijk geschut, door haar ijzeren harnas beveiligd, kunnen die vaartuigen op een half kanonschot afstand en meer nabij de wallen naderen. Men twijfelt evenmin aan een aanval tegen Pola als tegen Venetië. Heeft die laatste stad voor Oostenrijk een groot politiek gewigt, Nola zou er een groot maritiem verlies voor wezen; tegenwoordig is er de grootste scheepswerf der keizerlijke marine. De tegenwoordige Keizer van Oostenrijk heeft er millioenen aan ten koste gelegd.

In afwachting der schepen bestaat de blokkade van verschillende punten op de Oostenrijksche kusten meer in naam dan werkelijk. Men heeft een twintigtal schepen prijs gemaakt, waarvan eenige naar Frankrijk zijn gezonden, terwijl de andere dienen om de schepen van het noodige te voorzien. De Fransche scheepsdivizie heeft echter nog niet de vaart kunnen beletten van eenige stoombooten, die de haven van Illyrië en Dalmatie verlaten om jagt op Fransche koopvaardijschepen te maken; een stoutheid, die niet kan worden belet dan door schepen van dezelfde snelheid, en spoedig bij de komst van het smaldeel zal eindigen.

Men zegt, dat de schepen, die Frankrijk verlaten, te Toulon door een gelijk getal van Brest komende zullen vervangen worden.

— Uit Toulon wordt geschreven, dat in die stad en haven een groote bedrijvigheid heerscht. Men ziet er niets anders dan zeeofficieren en matrozen. De stoomfregatten, de drijvende batterijen en een gedeelte der kanonneerbooten, onder het bevel van admiraal Bouet Willaumez, zijn gereed om zee te kiezen. De overige kanonneerbooten en linieschepen zullen volgen. De *Bretagne*, het vlaggeschip van den schout-bij-nacht Desfosses, den bevelhebber, zal het laatst vertrekken. De forten om Toulon zijn met gevangenen gevuld. Eergisteren kwamen vier transportschepen met 1000 Oostenrijkers aan. Zij kregen bevel ten anker te gaan; men wist niet waar al die menschen te bergen.

— De *Patrie* laat zich aldus uit over den dood van vorst Metternich: „Deze diplomaat is gestorven den 11den Junij te 3 uur; het schijnt dat hij zijn werk niet heeft kunnen overleven. Hij toch is het, die gedurende de laatste 50 jaar de ziel der Oostenrijksche diplomatie was; hij was het, die, nadat hij het grootste aandeel had genomen aan de traktaten van 1815, welke tegen Frankrijk gerigt waren, al de partikuliere traktaten heeft geïnspireerd, welke Italië tot een leengoed van Oostenrijk gemaakt hebben; hij was het, die zich uitgelaten heeft, dat Italië niets meer was dan een aardrijkskundige naam. Hij sterft op het oogenblik dat zijn werk aan alle kanten instort. Vorst Metternich is te Magenta gedood!" Vorst Metternich heeft den leeftijd van 86 jaren bereikt, en was dus waarlijk oud genoeg om zijn natuurlijken dood te sterven, zonder tusschenkomst van den slag bij Magenta.

— Het gerucht, dat de hertog van Leuchtenberg, zoon van den hertog van Leuchtenberg en van de grootvorstin Maria van Rusland, zich tot kandidaat zal stellen voor den troon van Lombardijë, wint veld.

— De *Courrier du Dimanche* heeft eene waarschuwing ontvangen. Die maatregel is uitgelokt door een zinsnede, in dat blad over generaal Espinasse voorkomende, waarin wordt opgemerkt, dat die generaal, te Magenta gesneuveld, gedurende zijn ministerie de veiligheidswet had toegepast, en generaal Mac-Mahon die tot de overwinning van den slag zooveel had toegebragt, in den Senaat tegen die wet had gestemd.

— Volgens brieven uit Milaan, dd. 11 dezer, heeft de Keizer den 10n Garribaldi ontvangen, die zich derwaarts had begeven. Onmiddellijk na het gesprek keerde hij terug. Hij schijnt eigenlijk naar Milaan te zijn gereisd, om nieuwe bevelen van den opperbevelhebber in Italië te ontvangen.

— De *Sentinelle du Jura* bevat een brief van een jong officier, die den slag van Magenta heeft bijgewoond. Die brief is vol [illegible]ngwekkende bijzonderheden; omtrent de waarh[illegible] van sommige kan men eenigen twijfel voeden, te meer daar het hoofddoel van den briefschrijver schijnt te zijn geweest zich-zelven als een held te laten bewonderen, aan welke zucht hier en daar de juistheid van het verhaal ondergeschikt schijnt te zijn gemaakt. Die brief luidt als volgt:

„Ten einde u duidelijk te verklaren wat door ons gedaan is dient het volgende: Na het gevecht van Montebello, een kinderspel vergeleken bij dat aan de Ticino, bezetten wij op bevel des Keizers de hoogte van Carteggio. Op zekeren avond werden wij gewaarschuwd den Oostenrijkers den rug toe te keeren en in stilte af te trekken. Mijne divizie ging ten drie ure des ochtends op marsch. Na een reeks evolutiën, voorwaartsche bewegingen, regtsche en linksche afwendingen, ontwikkeling der scherpschutters langs den Po, ontvingen wij eensklaps bevel naar den spoorweg te marcheren, die ons naar Casale leidde: ik ben geen strategist, maar ik vermoed dat die beweging diende om de Oostenrijkers nopens de ware stelling van het gros des legers in onzekerheid te brengen — een meesterstuk van taktiek hoewel het niet volkomen gelukte, wijl de garde, op zich-zelve staande, met één tegen zeven den verwoeden vijand moest bestrijden. Van Casale moesten wij een geforceerde marsch in de rigting van Vercelli doen, welke stad wij regts lieten liggen, evenzoo Novara, waar wij tot ons groot leedwezen niet zijn binnengerukt.

„Wij waren uitgeput van vermoeijenis; sedert twee dagen had men niets anders uitgedeeld dan spek om de vertering der beschuit te bevorderen; wij hielden halt in een gehucht, waar de witrokken geen uije gelaten hadden; de oude soldaten morden: geen wijn, geen tabak! Ik troostte mijne rekruten, hun zeggende, dat wij op den Keizer konden rekenen. Eensklaps hoorden wij een goed onderhouden geweervuur in de rigting der rivier; dra paarde zich daaraan het kanon, en wij voelden ons herleven — er was geen honger en vermoeidheid meer — er waren slechts soldaten, die luide vroegen de Oostenrijkers aan te vallen — 't waren dezelfde mannen, die twintig minuten geleden over vermoeidheid klaagden.

„De kolonel schaart ons in slagorde, en zendt den adjudant-majoor van het eerste bataljon tot generaal Mac Mahon, om diens orders te ontvangen en hem van onze tegenwoordigheid te verwittigen. Twee groote uren verliepen; het ongeduld besproeide aller hoofden met zweet. Eindelijk zendt de generaal ons een ordonnansofficier, om ons te berigten, dat men ons dien dag niet zal gebruiken. Een orkaan van vervloekingen barstte langs de geheele linie uit. „Mort niet, oudjes," roept de kolonel, de grenadiers voorbijgaande; „morgen zal ieder werk hebben." De dappere brave krijgsman vermoedde niet, dat er ook voor hem, ja, te veel werk zou zijn.

„Dit gebeurde den 3n des ochtends; wij moesten den ganschen dag geduldig de muziek der kanonnen aanhooren; des avonds keerden wij naar onze kwartieren terug en behoefden niet ver te gaan om aan de Ticino te komen, wier oevers met Oostenrijksche lijken bezaaid waren; de stroom wierp ze op den regter oever — wij snelden haastig voorwaarts. Met het krieken van den dag hadden wij op de hoogten, welke Robechetto bestrijken post gevat — het rampzalig dorp, dat den vorigen dag den Oostenrijkers ontnomen was.

„Wij ontvangen versche mondbehoeften. Naauwelijks hadden wij de soep genuttigd of het kanon bulderde langs de geheele linie. Wij marcheerden met het geweer op schouder in goede orde voorwaarts tot achter een heuvel, waar wij ons verscholen. Het vuur werd levendiger, de vijand scheen te naderen. De kommandant ontving van den kolonel een met potlood geschreven briefje; wij werden daarop als tirailleurs in het koorn gezonden, waarin wij ons bijna niet behoefden te bukken. Wij verspreidden er ons en losten meer dan vijf schoten in de minuut, zoodat het scheen alsof wij eene divizie sterk waren. De vijand altans scheen dit te gelooven en zond eene batterij, wier kogels door de hooge en zaamgedrongen koornaren als hagel vlogen. Zij deden ons weinig kwaad; maar de vijand, ons klein getal ziende, kwetste velen onzer door het schroot, waarop hij ons toen vergastte.

„Wij stonden vier honderd ellen van het geschut. De kommandant deed ons in pelotons met den looppas om den heuvel gaan, in de hoop de kanonniers te overrompelen; maar zij bespeurden ons halverwege. Gelukkig dat de drift, waarmede wij naderden, hen verschrikte; ijlings losten zij zes stukken met schroot en wilden in galop vertrekken; maar een der stukken viel op de paarden, doodde er een terwijl het tweede bleef liggen; een ander stuk stiet tegen het eerste kanonstuk. Wij snelden ten getale van zeven en twintig man toe, om ze te bemagtigen. De vijftien artilleristen ontvingen ons op kolfslagen; een half eskadron zware huzaren, dat hen van achter steunde, naderde in galop met de sabel in de vuist — de tijd drong. Wanhopig wierpen wij ons op de artilleristen.... 't duurde een oogenblik, een gaf zich over, de anderen sneuvelden met een bajonnetsteek in het lijf. De huzaren vielen ons aan en omsingelden ons; een Elszasser korporaal redde ons. Die man, zeven voet lang, breed naar evenredigheid, een kolos die bij de revuën boven den te paard zittende bataljonschef uitstak, nam den laadstok van het omgevallen kanonstuk en met beide handen daarmede op paarden en ruit[illegible]de, veroorzaakte hij onder hen een schrikkelijk[illegible]ing; intusschen naderde een kapitein met d[illegible]geurs. Wij gebruikten de bajonnet en de[illegible]lve de twee kanonstukken, drie en twintig man [illegible]veld. Wij waren niet talrijker meer dan tw[illegible] Aan [illegible]e zijden sneuvelden twee mijner korporaals en een sergeant. De kogel van een huzaar onrukte m[illegible] linker epaulet. Ik kwam er goed af.

„De vijand naderde in gesloten [illegible] en wij retireerden, ik weet niet hoe, maar ik [illegible] bij het tweede bataljon; want ik was van mij[illegible] linie afgedwaald

[illegible] men verbood mij er terug te keeren. Wij werden in kolonne geschaard. Twaalf vuurmonden verschenen tegen onzen regterflank en openden een moorddadig vuur, — het geheele gelid, waarnaast ik stond, werd onder een ijzerregen verplet. Dit was evenwel niet van duur; drie vierponders met gegroefden loop werden aan den flank der kolonne in batterij gesteld en beantwoordden het vuur. Een voor een zwegen de Oostenrijksche kanonnen. Later hoorden wij, dat onze artilleristen er acht onbruikbaar hadden gemaakt.

„Dat spel behaagde ons trouwens niet! Wij stampvoetten van ongeduld. De kreet *voorwaarts!* werd gehoord op het oogenblik dat het schroot, 'twelk ik niet wist vanwaar het kwam, ons met stof en steenen verblindde.

„Als een stortvloed stormden wij voorwaarts. Toen werd ik diep bewogen. De wind verdreef den rook der kanonschoten, en tusschen de openingen er van bespeurden wij een witte voor het vuur onzer batterijen bewegingslooze linie, die hare gelederen sloot, welke door onze kogels geopend waren.

„'t Was die reuzenmassa, welke wij met de bajonnet zouden aanvallen: wij werden door drie vreeselijke decharges ontvangen; stervenden en gekwetsten rolden kermend op den bodem; wij sprongen over de lijken en snelden immer voorwaarts.

„Bij onze nadering ontstond er een langdurige trilling in die linie… 't was als de golving der baren: die golving deinsde terug, naderde, om wederom terug te deinzen; wij sprongen voorwaarts met opgeheven kolven; de gelederen waren bereids in wanorde. Zij sloten zich evenwel, deden een nieuwen aanval en wierpen ons tien schreden achteruit. Een woord deed ons pal staan! Halt, soldaten, het regiment deinst achteruit! In twee tempo's drijven wij hen terug. Zij keeren zich op nieuw tegen ons en geven vuur, doch vruchteloos! Wij antwoorden niet. De bajonnet, niets anders dan de bajonnet! Welk eene schrik verwekt dat woord! Zij begrepen het. Die krommesabels op onze karabijnen gestoken [illegible] zemden hun een onbeschrijfelijke vrees in, en [illegible] zijn 't dappere soldaten en 't is roemwaardig hen te overwinnen. Voor, bezijden, achter ons bulderde het geschut; zoowel wij als de vijand werd getroffen; het krijgsgewoel was vreeselijk, de verwarring had den hoogsten graad bereikt. Wat met de krijgsgevangenen te doen? Men gaf geen genade, men vroeg ze niet. Te zeggen hoe lang dit gevecht geduurd heeft is onmogelijk: tien minuten of twee uren, 't is mij onbekend.

„Een brief zou niet voldoende zijn om al de bijzonderheden er van te verhalen. Een Oostenrijksch officier legt zijn geweer op mijn luitenant aan; er werden twee schoten gelost, zonder hem te treffen. De luitenant valt hem aan, zij worstelen met elkander en rollen voor mij. Ik was gereed den Oostenrijker mijn bajonnet in den rug te steken; maar een grenadier komt mij voor, bukt zich, neemt hem bij den nek en dwingt hem los te laten. Dat was menschelijk en wij hebben hem gevangen genomen.

„Een Oostenrijksch kommandant voerde een bataljon tegen ons aan, dat bereids tweemaal door ons met de bajonet verjaagd was: Ik leg op hem aan, hij valt; honderd schoten worden tegen mij gelost, zonder mij te treffen. Plomp verloren wierpen wij ons op den vijand, die ten derde male de vlugt neemt in een onbeschrijfelijke verwarring. Ik wilde den kommandant opheffen; hij was dood; de kogel had zijn ruggestreng verbrijzeld. Ik liet het lijk vallen en werd door een huivering overvallen. De luitenant-kolonel heeft mij voor die daad de militaire medalje beloofd. Ik ben waarlijk nog te gevoelig; maar 't zal wel overgaan."

ENGELAND.

LONDEN, 15 Junij. Omtrent den invloed, dien [illegible] kabinetsverandering op de buitenlandsche aangelegenheden kan hebben, laat de *Morning Herald*, zich uit Parijs het volgende schrijven: „De ministeriële dagbladschrijvers alhier zijn opgetogen van blijdschap over de aftreding van lord Derby en zijne ambtgenooten en in gesprekken verklaren zij, wat zij in hunne dagbladen nog niet durven schrijven, dat eene van lord Palmerston's eerste handelingen bij het aanvaarden des bewinds zal zijn, het Engelsche eskader uit de Middelandsche Zee te verwijderen [illegible] aan de Duitsche mogendheden te [illegible] Engeland zijne toestemming [illegible] pen van vijandelijke [illegible]. Dit zeggende, gaan zij onbetwijf[illegible] maar hier wordt het als zeker beschouwd, dat de gevolgen der stemming van het Lagerhuis ook ten aanzien der buitenlandsche aangelegenheden voor Engelands eer en belang nadeelig zullen zijn; van daar het gejuich onder de warme Bonapartisten, die [illegible] neming wegens Waterloo spreken en ons [illegible] dat Magenta de eerste dagmarsch is op den [illegible] Londen.

— De heer Brooke, de bekende Rajah van Serawak op Borneo, ligt zwaar ziek. Onze dagbladen vragen giften van het publiek, opdat hij in zijne oude dagen voor gebrek behoed blijve.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 12 Junij. Uit Napels wordt geschreven dat men daar belangrijke veranderingen te gemoet ziet. Engelands invloed is er klimmend, 't geen hoofdzakelijk aan den vooruitgang der Franschen in Lombardije is toe te schrijven. Men zegt, dat Engeland aan Koning Frans dringend aangeraden heeft het thans bestaande stelsel te laten varen en een konstitutie in te voeren, als in de tegenwoordige omstandigheden noodzakelijk is om 's volks sympathie te verwerven. Men beweert dat Engeland zoowel als Frankrijk in dat geval de verzekering heeft gegeven, dat Napels' onzijdigheid volkomen zou geëerbiedigd worden. De aanstelling van Filangueri, die zeer populair is, schijnt te bewijzen dat Engelands raad niet verloren zal gaan.

— De *O. D. Post* antwoordt op de stelling, dat Oostenrijk door den val van het ministerie-Derby een tweeden veldslag verloren heeft, dat dit beweren niet waar is. Oostenrijk — zegt het blad — heeft aan het kabinet-Derby niets verloren, omdat het daarvan nooit eenig voordeel gehad heeft. Een verbrokkelde muur, die elk oogenblik dreigt in te storten, is een slecht steunpunt.

— Prins Paul Esterhazy zal zich, uit hoofde van de verandering van het ministerie in Engeland, niet derwaarts begeven.

BERLIJN, 15 Junij. In de *Bresl. Zeit.* leest men over het voorgestelde plan van een gewapende bemiddeling: „Ook de zoogenaamde gewapende bemiddeling in den tegenwoordigen toestand is, naauwkeurig beschouwd, slechts de zachtere vorm eener oorlogsverklaring tegen Frankrijk. Daar het van zelf spreekt dat die eeniglijk ten gunste van Oostenrijk bedoeld of gewenscht wordt, zoo mogen wij ons, als de kern er van, voorstellen, dat wanneer Frankrijk en Sardinië, op grond van bepaalde door Pruissen in overeenstemming met Oostenrijk gedane voorstellen tot den vrede niet mogten willen toetreden, Pruissen en ook Duitschland met Oostenrijk gemeenschappelijk zullen handelen. Pogingen tot schikking zouden zonder deze eventueel feitelijke voorwaarde bij den tegenwoordigen staat van zaken slechts lachlust kunnen wekken; een eenzijdige onpartijdige bemiddeling van Pruissen, met de bedreiging eener gewapende optreding tegen elke tegenstrevende partij, ook alzoo tegen Oostenrijk, zou niemand noch mogelijk, noch op dit oogenblik raadzaam achten. Welke vredesvoorwaarden zou Pruissen evenwel in den tegenwoordigen staat van den strijd kunnen aangeven, die zoden kunnen dienen om beide vijandelijke partijen eenigzins te bevredigen? Zelfs wanneer Napoleon er toe overhelde, om de zoo snel verworven lauweren door een „flaauwhartigen vrede" tegen alle wisselvalligheden der toekomst te beveiligen, zou dan de Italiaansche revolutie op het magtwoord des Keizers het zwaard even snel in de scheede steken als zij het getrokken heeft? Moeten wij niet met schaamte en leedwezen bekennen, dat een herhaling van het treurspel, 'twelk in Sleeswijk-Holstein werd gespeeld met afwisselende rollen, zelfs voor een Napoleon buiten de grenzen der mogelijkheid ligt? Kunnen anderzijds aan Oostenrijk, welks leger, hoewel zonder vrucht, doch met veel eer gestreden heeft, dat nog onverzwakt in 't ongeschonden bezit zijner als onverwinlijk te beschouwen verdedigingsposition is, nu zulke eischen worden gesteld, zooals zij gesteld moesten worden, indien voor den bemiddelaar eenige kans op een goede uitkomst mogelijk was; en zou het, in 't ergste geval, voor Pruissen raadzaam zijn, zich tot den tolk van zulk een harde noodzakelijkheid te maken? Wij komen er alzoo op terug dat eene gewapende bemiddeling van Pruissen eventueel als eene oorlogverklaring in zachteren vorm zou mogen beschouwd worden. 't Ware goed dat in de pers en in de kabinetten, alvorens er eene overeenstemming in de Duitsche politiek zou kunnen bereikt worden, de vraag duidelijk en onbewimpeld werd gesteld en beantwoord: of een aanvalskrijg tegen Frankrijk voor het behoud der Oostenrijksche bezittingen in Italië regtvaardig, doelmatig en iets beloovend is."

— Het besluit van de Pruissische Regering, om vooreerst zes legerkorpsen, welker bedrag op 180,000 man kan worden begroot, te mobilizeren, zal gewis in het Zuiden en Zuidwesten van Duitschland een zeer goeden indruk maken. Men verwacht een dergelijken maatregel ten aanzien van het tiende korps, waarvan het opperbevel aan den hertog van Brunswijk zal worden opgedragen.

— Ll. Zaturdag namiddag had boven het Brohldal, Vinxbachdal en het Hellbachdal eene wolkbreuk plaats, die de vreeselijkste verwoestingen heeft aangerigt. De ontlasting had zoo snel plaats, dat de beken in deze dalen eensklaps op eene nooit gehoorde wijze stegen, de Brohlbeek tot eene hoogte van 18 voet. De verwoestingen waren des te geduchter, omdat de dalen niet alleen aan de Ruazijde eene sterke helling hebben, maar ook dewijl zij meestal diep en naauw zijn en de bergwanden elkander hier en daar tot op een kleinen afstand naderen. In het Brohldal kwam de eerste stortvloed als een muur ter hoogte van een manslengte aanrollen, die van minuut tot minuut hooger werd en eindelijk de boven opgegevene hoogte bereikte. Deze bergstroom leverde nu een schouwspel zoo als welligt niets is voorgekomen sedert den tijd, waarin de vulkanen in deze omstreek nog in werking waren.

Boomen, stukken van muren, balken, slijk, steenen, stuwde hij met vreeeselijken aandrang tegen alle op zijne baan liggende voorwerpen en wierp gebouwen en muren als kaartenhuisjes omver. Overal gingen menschenlevens verloren en werden woningen vernield, have en goed verzwolgen en het bebouwde land, wegen, straten en bruggen verwoest en weggespoeld. Te Niederzissen, aan den voet van den hoogen bergkegel gelegen, welke de van verre zigtbare ruïnen van het slot Olbrück draagt, schijnt de aandrang van het water het sterkst te zijn geweest. De bewoners der lager staande landen konden slechts gedeeltelijk het naakte leven redden. Ongeveer 20 à 25 menschen werden vermist; van 17 werden de lijken kort daarna gevonden.

Het bouw- en weiland in het Brohldal zijn met zand en rolsteenen overdekt; de tras- en korenmolens werden voor het meerendeel vernield. Een werkman aan een der molens werd dood in de meelkast gevonden. Toen het water het dorp Brohl, aan den ingang van het dal bereikte, werd het ongelukkig door den spoorwegdijk in zijn loop gestuit, waardoor het plotseling rees en het zuidelijk gedeelte van het dorp der verwoesting werd prijs gegeven. Eerst werd op deze plaats de massive brug van den straatweg vernield. Ongeveer een half uur later onderging de brug van den Rijnspoorweg hetzelfde lot. Woningen, schuren en stallingen ging het niet beter. Vier menschen vonden hier hun dood. Eene oude zieke vrouw dreef op haar bed weg en verdronk. Eene jonge vrouw, die eene geit wilde redden onderging hetzelfde lot. De hoogste waterstand van $18\frac{1}{2}$ voet duurde onveranderd ongeveer $1\frac{1}{2}$ uur De monding van Brohlbeek is zoo wijd geworden, dat zij tot diep in het land een wijde bogt gelijkt, uit wier waterspiegel zich het muurwerk der vernielde brug verheft.

Van daar af is de weg met bouwgereedschappen, ploegen eggen, karren, wagens, boomstammen, balken, steenen, vaten, tafels, stoelen, bedden, enz., enz. als bezaaid. Een soortgelijke chaos van aangedreven voorwerpen bedekt den Rijnoever. De kracht, waarmede de waterstroom in den Rijn schoot, was zoo groot, dat een lijk, bij het schuins daartegenover gelegen dorp Argendorf op het land geworpen werd. Een slager te Brohl klemde zich in zijn huis vast aan den vleeschhaak, die in den zolder bevestigd was en hield met de andere hand zijne vrouw boven water; zoo hing hij, terwijl het water hem om de kin zwalpte, ruim een half uur tusschen leven en dood. Een aantal gebouwen huizen en schuren zijn verdwenen, zonder dat men zien kan waar zij gestaan hebben.

Bij Brohl is de bedding van den Rijn door puinhoopen en rotsteenen van 8 tot 10 voet verhoogd, zoodat daar geen schepen meer [illegible] en kunnen. Te Ginnersdorf waar mede eenige huizen [illegible] stallen wegspoelden, verdronken 4 menschen; een [illegible] vrouw die op het punt was moeder te worden, benevens eene zoon en twee dochters. In het dorp Westrem werden zes lijken begraven. Ook uit andere plaatsen ontvangt men treurige berigten. Het ongeluk is ontzettend groot.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 16 Junij.

BEVALLEN (12 Junij): C. Boas [illegible], geb. van West, Z. — C. J. der Kinderen, geb. [illegible], Z. — H. M. J. v. d. Zee, geb. Tocken, Z. — (13 Junij): [illegible] H. Havie, geb. Bianchi, Z. — H. Reysenbach, geb. Leinweber, D.

OVERLEDEN (9 Junij): C. A. M. Preyslet. — (11 Junij): A. C. Botterop, 55 j. — G. van Hoek, 52 j. — (12 Junij): G. M. Kruimel, 56 j.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	f 55⅛	2/m. Liverno	f 38⅞
Zigt „	„ 55¼	„ Napels	„ 76
2/m. Bordeaux	„ 54⅝	3/m. Petersburg	„ 156
½/m. „	„ 55⅛	6/w. Weenen	[illegible] 76
3/m. Madrid	„ 234	„ Augsburg	[illegible] 99
„ Cadix	„ 236	„ Frankfort	[illegible]
„ Sevilië	„ 233	2/m. Hamburg	[illegible]
„ Bilbao	„ 233	Zigt [illegible]	[illegible] 5⅝
„ Lissabon	„ 39¾	[illegible]	„ 11.55
„ Porto	„ 39[illegible]	[illegible]	„ 11.65
2/m. Genua	[illegible] 2	Rotterdam	„ ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 15 Junij. België 2½ pc. 51¼; 4½ pc. 91⅞; Metal. 42⅝p; Nation. 47; Spanje 1½ pc. 29; 3 pc. 39p. [illegible]

PARIJS, 15 Junij. Rente kont. 4½ pc. 92.—, op tijd 3 pc. 62.45; Credit mobilier 641; Fr.-Oost. Spoorw. 387; Spanje 1½ pc. —; 3 pc. —; Rom. Leening —.

LONDEN, 15 Junij. Cons. 92¾ a —; Braz. 5 pc. —; 3 pc. Mexiko 18½; 4½ pc. Peru 86; 3 pc. id. 66; 4½ pc. id. doll. bonds —; Grenada uitgest. 5¼; id. werkelijke 17¼; 5 pc. Venezuela —; 2½ pc. id. 17; 3 pc. Port. 42¼, 3 pc. Spanje —; 1½ pc. id. 30; Coupons - ; Amortiz. 8⅝; 4½ pc. Russen 94½; 5 pc. id. —; 2½ pc. Holland —; 4 pc. id. —; Illinois Shares 58; id. 7 pc. Oblig. 71; Sardinie 80½ a —; Ecuador —.

WEENEN, 15 Junij. Met. 5 pc. 64.20; Nat. 71 50; Bank-Aktiën, 81.; Noord-Bahn akt. 169.—; Credit Anst. 156; O.-Fr. Spoorw. akt. 223; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe 89.—; Wissel op Londen 3/m. 14.38; Goud 42; Zilver —.

BERLIJN, 15 Junij. Metalliek 5 pc. 43¼; Nationale 47⅜, Stiegl. 5de serie 94; 6de id. 100½; Rusland 5 pc. 100, Pruiss. Staats. 4½ pc. 88¾; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 16½; Parijs 78½, Hamburg 150, Amst. 140¼, Weenen 67¾; Petersburg 93½, Diskonto 5.

HAMBURG, 15 Junij. Mexikanen —, Spanje 3 pc. —, 1½ pc. —, Rusland 5 pc. —, 4½ pc. —, Vereinsbank 96¼, Noord-Duits. bank 71¼, Wissel op Londen 3/m. —.—, Amsterd. —.—, Diskonto 2⅛.

FRANKFORT, 15 Junij. Metalliek 5 pc. 41¾, Nation. 47 Spanje 3 pc. 37¾, 1½ pc. 28½; Wissel op Londen 114⅞ Weenen 79⅜, Parijs —, Diskonto 3½.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		15 JUNIJ 1½ u.			gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	104	a		
Nederl. Bank	4 "		"		
Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pCt.		61¹¹⁄₁₆	"	62	61¹¹⁄₁₆
Dito Dito	3 "	74¼	"		
Dito Dito	4 "	93⅞	"	94	93⅞
Amortisatie-Syndikaat	3½ "	90	"		
Aand. Handel-Maatsch.	"	118	"	119	118½
Oost-Ind. Leening	4 "	93⅝	"		
Aand. Holl. Spoorweg		65	"		
Leening idem	4½ "		"		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ "		"		
Maatschappij van Weld.	4 "		"		
België, Cert. Adm. B. Bk.	2½ "		"		
Dito *Rothschild*	2½ "		"		
Frankrijk, Certifikaten	3 "		"		
Spanje, Obligatiën	1½ "	28⅞	"	29¹⁄₁₆	28⅞
Dito	3 "	40⅞	"	41⅛	
Dito Binnenlandsche	3 "	38½	"	39	38½
Amortisable Schuld	–	8¼	"	8⅝	8⅝
Bewijzen Coupon		3¾	"		
Crediet Instel. bij *Prost & C*[o].			"		
Portugal, Obligatiën	3 "	41⅝	"	41⅞	41⅝
Dito 1856	3 "	41⅛	"	41⅜	41⅛
Uitgestelde			"		
Rusl., Obl. bij *Hope en C*[o].	5 "	101¾	"	101⅞	101⅞
Dito bij idem 1828/1829	5 "	100½	"		
Cert. bij idem 1831/1833	5 "	83¼	"		
Dito bij idem 1840	4 "	78½	"		
Dito bij *Stieglitz*	4 "		"		
Dito Nieuwe	4 "		"		
Dito 5de Serie	5 "	89	"		
Dito 1855, 6de Serie	5 "	96	"	96½	96⅜
Dito Adm. te Hamburg	5 "		"		
Dito dito te Londen	5 "	94	"		
Dito dito dito	4½ "		"		
Inschrijv. in Assignatiën	6 "		"		
Certifikaten van dito	6 "		"		
Spoorweg Aktiën	5 "		"		
Polen, Aand. 1835, fl. 500		148	"		
Obligatiën	pCt.	74	"	75	74⅞
Pruissen, Oblig.	"		"		
Aandeelen 1854	"		"		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 "		"		
Dito dito	4 "		"		
Dito Metalliek	5 "	40⅞	"	41⅛	40⅞
Dito Rente Amsterdam	5 "	59½	"	60	59¾
Dito Nationale 1854	5 "	45	"	45⁵⁄₁₆	45¹⁄₁₆
Dito dito	2½ "	23⅛	"	23⅜	23³⁄₁₆
Weener Bankaktiën	ƒ	638	"	645	643
Dito Aand. fl. 250, 1839	"	220	"		
Dito dito 250, 1854	4 pCt.	223	"	225	
Beijeren, Spoorweg-Aandeelen			"		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5 "		"		
Dito bij *Rotschild*	5 "		"		
Denemarken, Obl. te Lond.	5 "		"		
Dito	3 "		"		
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 "		"		
Dito 1839 van £ 100	5 "		"		
Dito 1843 " £ 100	5 "		"		
Dito 1852	4½ "		"		
Dito 1858	4½ "	89	"		
Sardinië	5 "		"		
Peru, Geldl. 1854	4½ "		"		
Dito te Parijs	"		"		
Ecuador, Oblig. 1855	1 "	14¹⁵⁄₁₆	"		
Venezuela, dito 6 pCt. thans 5	"	37½	"	38	
Dito Uitgestelde	2½ "		"		
Granada, Obligatiën	3½ "	16	"	16¼	16³⁄₁₆
Dito Uitgestelde		5	"	5⅛	
Mexiko	3 "	16¹¹⁄₁₆	"	16¾	
Nrd-Amer. Pr. *Hope en C.*, Lr. A	"	89¼	"		
Dito dito	Lr. B "	93	"		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		"		
Amerik. Bank-Aktiën			"		
Illinois Spoorw. Aandeelen			"		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	75½	"		
Louisiana	5 "		"		
Zweden, Obl. Geldl. 1825	5 "		"		

Handel-Maatschappij kontant 118½ / 119, dito Leening 1858, —; Russ. Spoorweg volgef. 214½, 15½; Hypotheek —; Fr.-Oost. Spoorw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —; 2½ pCt. Venez. 28⅝, ¾.

Met uitzondering der Grenadasche waren overige fondsen flaauwer gestemd.

Koers van het Geld: Beleening 3½ pCt., Prolongatie 3½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3¼ ure.

Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pc. 61½, Aand. Handel-Maatsch. 119, Spanje, Binnenl. 3 pc. 38¾, Rusl., Obl. bij Hope en C°. 5 pc. —, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 96¼, Oostenrijk, Met. 5 pc. 40⁵⁄₁₆, dito Rente Amst. 5 pc. 59⅜, dito Nationale 1854 5 pc. 44⅛, dito 2½ pc. 22½.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 14 Junij. Van Rogge verkocht: 145/2 ℔ Pernau ƒ196 6/w. — Gerst: 131/2 ℔ Pernau ƒ186 6/w. — Moutwijn ƒ13.75; Jenever ƒ19,25; Amst. Proef ƒ20,50 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling ƒ0,90 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 14 Junij. Siedenburg, Anna Justina, Sambewangie.
HELVOET, 15 Junij. Hazelhoff, Odilia Margrieta, Batavia.
BROUWERSHAVEN, 15 Junij. Schuth, de Zwerver, Triëst n. Rott.

UITGEZEILD:

TEXEL, 15 Junij. Citizen (st.), Londen.
HELVOET, 15 Junij. Earl of Auckland, (st.), Londen.
BROUWERSHAVEN, 15 Junij. Jonker, Maria Elisabeth, (v. Rott.) Hong Kong. - Muller, Japan, en Wilhelmie, Johanna Maria, beide (v. Rott.) Batavia.

Advertentiën.

(1487) ONDERTROUWD:
HENDRIK CAROLUS CORNELIS HALLE
EN
ANNA MARIA RIOCHE.
AMSTERDAM, den 16 Junij 1859.

(1489) GETROUWD: P. J. ADEMA,
Orgelmaker,
EN
M. E. KORTEMAN.
LEEUWARDEN, den 8 Junij 1859.
P. S. *De vele vrienden en begunstigers van elders, gelieven deze voor bijzondere kennisgeving aan te nemen.*

(1485) Bevallen van eene *DOCHTER*, C. M. J. W. VAN DER KUN, geb. FUCHS.
ROTTERDAM, 12 Junij 1859.

(1490) Bevallen van eenen *ZOON*, M. J. MEEUS-HENDRICHS.
DEURNE, 15 Junij 1859.

(1488) De Boekhandelaar R. T. DAAMEN te Terborgh, heeft verzonden:

Het **Zesde Deel** der **Nieuwe Uitgave** van

JUDAS DE AARTSSCHELM,

DOOR

P. ABRAHAM A SANCTA CLARA.

Kerkelijk Goedgekeurd.

Prijs bij inteekening **8 Cents** per vel druks.

Zonder onderhoud blijft niets in stand, zonder voedsel leeft niets.

Slaat de geheele natuurloop gade, let op het bestaan van alle dingen, onderzoekt naar de oorzaak en het bestaan, de voor- of achteruitgang der zaken en voorwerpen, en men zal de zekere waarneming ondervinden, dat: en goed en kwaad, en vooruitgang en achteruitgang, bijna altijd zijn oorsprong in deszelfs behandeling vindt, het eerste in bedachtzaamheid en voorzorgen en het laatste in onverschilligheid of verzuim.

In deze waarheid van algemeene toepassing op de meeste zaken, en blijft het zeer duidelijk aan bijna alle personen en voorwerpen of zij attent of zorgeloos zijn behandeld, bijzonder is dat het geval met 's menschen haar, dat sieraad ons door de natuur geschonken behoeft even als elke andere bloem of plant zijn onderhoud en zorgen, bij gebrek aan die verzorging verdort hetzelve, het wordt spoediger grijs en valt uit; tegen dit laatste bestaat echter in de Nud-Cartagena's Berg-Planten-olij een middel om het uitvallen oogenblikkelijk te doen ophouden, terwijl hetzelfve tevens een volmaakt voedend en onderhoudend middel voor het haar is. Die zich gewendt deze Olij in plaats van gewone Pomade te gebruiken zal even min zich behoeven te beklagen over vroegtijdige grijsheid als over te weining haar. Het fleschje is tegen den billijken prijs van 60 cents gesteld, zoodat men voor gewoon gebruik aan 2 à 3 fleschjes een geheel jaar genoeg heeft, zoodat men voor minder dan 2 gulden per jaar een sieraad onderhoudt en verkrijgt dat de natuur ons schenkt, en bij welks gemis de zijdenfabrieken van Lyon, evenmin als de beste kleedermaker, in staat is uwe taille gunstig te doen uitkomen; het is voorzien van een gebruiksaanwijzing en op franco aanvrage verkrijgbaar bij A. BREETVELT Az., te Delft, Hoofd-Depôthouder aldaar. En verder bij:

W. van Asten, Helmond.	B. Barends, Jr., Dedemsvaart.
M. Smeur, Bergen op Zoom.	Mej. de Wed. J. W. Sauer, Deventer.
Mej. v. Ravensteijn Donkers, 's Bosch.	M. [illegible]art, Zwolle.
L. Loozen, Klundert.	R. F[illegible], Dalfsen.
Mej. de Wed. A. A. Knikknie en Zoon, Schijndel.	A. P. A. van Gorcum, Assen.
C. G. Vöcke, Venlo.	J. H. van Lingen, Meppel.
Karel Weijerhorst, Heerlen.	K. J. Kooiman, Hoogeveen.
J. J. Romen, Roermond.	Philip Meijer, Amersfoort.
M. Scholte, Maastricht.	En verdere Depôts in de overige provincien.
M. Smits, Almelo.	

(1225)

De Zalf en Pillen van Holloway, een overheerlijk middel voor open benen. P.... M.... te Alblasserdam, had voor zes jaren het ongeluk zijn been te breken; hetzelve werd niet goed gezet en niet goed behandeld, waardoor eene open wond ontstond; en in weerwil van eene langdurige genees- en heelkundige behandeling, kon hij niet herstellen, en men vreesde dat hij levenslang zoude kreupel blijven. Vier maanden geleden begon hij de Zalf en Pillen van HOLLOWAY te gebruiken, welke spoedig zijnen toestand verbeterden en ruim twee maanden later was hij tot verbazing van een ieder hersteld.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt
Doosjes Pillen à ƒ0.80, ƒ1.85, ƒ3.00, ƒ6.75 ƒ13.50, ƒ20.50.
Potjes Zalf à ƒ0,80, ƒ1.85, ƒ3.00, ƒ[illegible], ƒ13.85, ƒ22.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij de Heeren ADAMA, Apothekers, Utrechtschestraat, Y No. 251 en Nieuwendijk, L No. 78, als Depôthouders te *Amsterdam*, bij L. J. GROOTENDORST, depôthouder te *Utrecht*, G. VERHAART, depôthouder te *Rotterdam* en bij STRAATMAN, hoofd-depôthouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen* Strand 244 *Holloway's-Etablishment*. (1218)

BOEKHANDEL VAN C. L. VAN LANGENHUYSEN TE AMSTERDAM.

Belangrijke Prijsvermindering

VAN

EEN ALLERBELANGRIJKST WERK.

Voor ƒ16 in plaats van **ƒ40.45.**

M^R. W. BILDERD[illegible]

GESCHIEDENIS DES VADERL[illegible]

(Van de Wording des lands af, tot de Herwinning der Vrijheid in Nov. 1813)

Uitgegeven door H. W. TYDEMAN, 13 deelen, met een algemeen Register, drie Kaarten en Facsimile.

Dit werk kan nooit meer voor dien prijs herdrukt worden.

NOG SLECHTS WEINIGE EXEMPLAREN ZIJN VOORHANDEN [illegible] AAN DE EERSTE AANVRAGE ZULLEN AFGELEVERD WORDEN.

Amsterdam, bij C. L. van Langenhuysen, Boekhandelaar en Uitgever.